

НЕКРОЛОГ

Пам'яті іхтіолога Володимира Миколайовича КОЧЕТА (2.12.1963 р. – 22.05.2021 р.)

Володимир Миколайович Кочет народився 02 грудня 1963 р. у м. Дніпро (тоді – Дніпропетровськ) у родині інтелігентів: батько – санітарний лікар, мати – вчителька, обидва є вихідці з сільської місцевості у Новомосковському районі Дніпропетровської області.

Усе дитинство Володі пройшло неподалік Дніпра, на вул. Серова-Набережна, що, мабуть, і обумовило подальший життєвий вибір – стати біологом! Добре вчився, був різностороннім, всебічно розвиненим хлопцем: захоплювався музикою, танцями, хокеєм, відвідував літературний гурток.

Любов до природи у 1982 році привела Володимира Кочета до біологічного факультету Дніпропетровського державного університету, де він обрав спеціальність «Зоологія». З першого курсу юнак бере участь у природоохоронній діяльності, є активним членом Дружини охорони природи, постійно брав участь у рейдах по боротьбі з браконьєрством.

Прагнення до серйозних наукових пошуків у студента Володимира Кочета з'явилося після роботи на канікулах у природному заповіднику «Бадхиз» (Туркменістан). Там він з кількома одногрупниками працював на посаді егеря. Юнак запалав дослідницькою діяльністю і прагнув брати участь у всіх екологічних дослідженнях рідної кафедри! Прагнення Володимира підтримав завідувач кафедри зоології ДДУ проф. Валентин Булахов, який очолював всі наукові пошукування зоологів. Саме тоді за порадою завідувача кафедри, молодий дослідник виконує дипломну роботу у відділі екології та охорони природи НДІ біології (заввідділом к.б.н. С.М. Тарасенко). Праця В.М. Кочета була присвячена дослідженню стану іхтіофауни річки Самара під тиском шахтних вод Західного Донбасу.

Перспективного і активного студента помітили і після закінчення ДДУ (у 1987 р.) йому запропонували роботу у НДІ біології ДДУ. Воло-

димир продовжив свої науково-практичні дослідження впливу шахтних вод Західного Донбасу на іхтіоценоз річок Самара та Вовча, здійснював експерименти з рибицтва у водоймах з підвищеною мінералізацією, які виникли на місці шахтних просядок у заплаві р. Самара. Так гартувався характер відомого фахівця-іхтіолога.

Володимир одружився на своїй однокурсниці Любові Журавель. В сім'ї біологів-зоологів народилися дві чудові доньки – Олена та Олександра, яких батьки добре виховали і кожному забезпечили отриманням вищої освіти.

Основна наукова і науково-практична діяльність Володимира Миколайовича Кочета припала на період розкладу радянської держави, виборювання незалежності та появи нових ринкових відносин. Звичайно, це не могло не відбитися на системі наукових досліджень, їх практичному втіленню. На початку 1990-х років головним було забезпечити хоча б які умови існування родин науковців.

Саме в цей час основною діяльністю науковців НДІ біології ДДУ (пізніше – ДНУ) і, зокрема, В. М. Кочета, стало впровадження науково-практичних розробок у практику рибного господарства (підготовка науково-біологічних обґрунтувань ведення промислу у Дніпровському (Запорізькому) водосховищі, інших водосховищах регіону, рибогосподарського використання водойм, у тому числі Режимів спеціального товарного рибного господарства, здійснення любительського рибальства тощо).

Необхідно зазначити активну участь Володимира Миколайовича у розробці об'єктів природно-заповідного фонду Дніпропетровської області. У кожному розділі «Іхтіофауна» завжди було присутнє його прізвище. Він є також автором нарисів Червоної книги Дніпропетровської області (2011).

Практично жодна експедиція та польове дослідження на водоймах Дніпропетровської області не проходили без участі В.М. Кочета, що дозволило йому створити потужний банк даних щодо іхтіофауни середніх та малих річок і водосховищ Дніпропетровщини.

Можливо, саме такий багатоплановий, глибинний і кропіткий підхід не дозволив йому остаточно сформувати і викласти результати досліджень у вигляді кандидатської дисертації! Хоча був зібраний колосальний обсяг матеріалу, викладений у численних публікаціях, практичних розробках тощо.

Велика працьовитість та наполегливість характеризували Володимира Миколайовича як справжнього науковця-дослідника, якому доручалася найважливіша, вирішальна робота. Багато років В.М. Кочет був відповідальним виконавцем усіх держбюджетних та госпдоговірних тем лабораторії біомоніторингу НДІ біології ДНУ імені Олеся Гончара.

З 2011 року і до останніх днів життя Володимир Миколайович працював у природному заповіднику «Дніпровсько-Орільський», де продовжував здійснювати численні іхтіологічні та гідробіологічні дослідження...

На фоні значного розмаїття наукових планів і творчих задумів, інших інтересів Володимир Миколайович не звертав уваги на стан власного здоров'я. І одного травневого ранку, 22.05.2021 р., серце науковця не витримало!

В останній час, ми з Володимиром Миколайовичем, працювали над систематизацією та узагальненням матеріалів з зоологічних та іхтіологічних аспектів діяльності дніпропетровської гідробіологічної школи. Такий огляд шляху, що пройшов колектив науковців, за період у 95 років, на нашу думку, має становити інтерес для іхтіологів, гідробіологів, зоологів, для всіх тих, хто систематично і послідовно займається науковою роботою. Пропонуємо ознайомитися з цією публікацією, за участю Володимира Миколайовича Кочета.

Наш дорогий друже, колега, співдослідник, справжній польовик, іхтіолог і гідробіолог, наш Володя! По тобі залишилась світла і добра пам'ять, спи спокійно!

О. О. Христов, Р. О. Новіцький